

Ved lov nr. 332 af 15. december 1934, som oprindeligt kun havde gyldighed til 1. april 1936, blev der tilvejebragt hjemmel for, at kommuner, der for at skaffe de i vedkommende kommune bosatte arbejdsløse beskæftigelse i stedet for offentlig hjælp, iværksatte *mindre betydelige kommunale arbejder*, som ellers ikke eller ikke for tiden ville være blevet bragt til udførelse, på visse betingelser og i et nærmere bestemt omfang kunne erholde *mellemkommunal refusion for udgifterne til arbejdsløn*. Denne lovgivning blev med visse mindre ændringer, således *refusion fra den fælleskommunale udligningsfond* i stedet for anmeldelse til mellemkommunal refusion, opretholdt indtil 31. marts 1946, senest ved lov nr. 152 af 30. marts 1942, der oprindeligt kun havde gyldighed til 1. april 1943, men som senest ved lovanordning af 17. marts 1945 blev forlænget til 31. marts 1946. I rigsdagssamlingen 1945—46 fremsatte daværende arbejds- og socialminister *Søren P. Larsen* et forslag om at gøre lovgivningen permanent. Der nåedes imidlertid ikke enighed om arbejdstidens længde ved de pågældende arbejder, og forslaget faldt bort ved rigsdagens opløsning (årbog 1945—46, side 830).

Selvom anvendelsen af loven i de sidste år før dens bortfald ikke var så stor som tidligere — eksempelvis androg refusionen i 1945—46 ca. 203 000 kr. —, har arbejdsministeriet dog fundet, at der ved siden af beskæftigelsesloven var trang til en sådan lov, hvorved kommunerne kunne sætte mindre og simple arbejder igang, dels på grund af den enkle administration — idet arbejderne blot skal godkendes af lokale organer, amtsnævnene —, dels fordi der ved disse mindre arbejder kan beskæftiges også andre end langvarigt arbejdsløse.

Den foreliggende lov er i sin opbygning ganske i overensstemmelse med den indtil 31. marts 1946 gældende lov af 30. marts 1942, om hvis indhold der henvises til årbog 1934—35, side 197, og årbog 1941—42, side 348. Kun på et par enkelte punkter afviger loven fra den gamle lov.

I loven af 1942 var *refusionsbeløbet* fastsat til et bestemt ørebeløb. Dette var upraktisk og nødvendiggjorde stadige